Kluczowe pojęcia: Zadośćuczynienie

Zadośćuczynienie

W objawieniach fatimskich nieustannie powtarza się wezwanie do zadośćuczynienia. Anioł zachęcał do ofiary i modlitwy „jako zadośćuczynienia za grzechy, którymi On jest obrażany”. Matka Boża Różańcowa wzywa do złożenia daru z siebie „jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi [Bóg] jest obrażany”. W czerwcu Pani pokazała dzieciom serce w „niezmiernym świetle”, a one zrozumiały, że to Niepokalane Serce Maryi „znieważane przez grzechy ludzkości, które pragnęło zadośćuczynienia”. W objawieniu lipcowym jako jeden ze sposobów zadośćuczynienia wskazane jest nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca.

Pastuszkowie, a szczególnie Franciszek, byli pod wielkim wrażeniem smutku Boga – tego samego Boga, który ich napełniał radością. Był to smutek kogoś, kto kocha nieskończenie, lecz widzi, że ci, których kocha są zagubieni w świecie bez miłości. Ten, który wie, że jest bezwarunkowo kochany przez Boga rozumie Jego cierpienie spowodowane przez ludzi zatraconych w grzechu. Wtedy pragnienie pocieszania Boga staje się powołaniem. Franciszek mawiał: „Ale On jest smutny z powodu tylu grzechów”, „Gdybym tylko był zdolny do sprawienia Mu radości”. Franciszek – pocieszyciel Boga odczuwa zadośćuczynienie jako akt miłości. To nie przymus, ale wolny akt miłości,

pragnienie pocieszania Tego, który kocha i przez którego czuje się nieskończenie kochany.

---

www.fatima.pt/pl/pages/kluczowe-pojecia-zadoscuczynienie